

A Szabadság

MUNKÁSPÁRT

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

30 éves

Allítsuk meg a bevándorlá
magyar n... et onán...
eg... it á... el...
emz... k E... p...
• Hapóruk, számkörök helyett
két Oroszországgal!
• A gazdagok Európája helyett
az európai népek
demokratikus együttműködését!

munkaspárt

**A skizofrénia gyógyszere
a szocializmus**

**BIZTOS
MUNKA
BIZTOS
JÖVEDELEM**

A skizofrénia gyógyszere a szocializmus

A tőkés Európa skizofréniában szenved. Téveszméssel nyugtatja önmagát, közben rohan az új válságba.

A 2008-as válság megrázta a világot. A kapitalizmus hajója viharba került, és már-már úgy tűnt, hogy akár el is sülyedhet. A politikai és gazdasági lékeket akkor betömték. Az EU pénzt nyomott a görög gazdaságba, és hatalomra segítették a Sziriza pártot, amely azt ígérte a népnek, amit a kommunisták, de a hatalomra jutva azt tették, amit a legkeményebb jobboldal se mert volna megtenni.

A német, a francia tőke ráengedte Európára a menekülthullámot. A tőkés gazdaságok friss és olcsó munkaerőhöz jutottak. A migránsügy ráadásul megosztotta, meggyengítette a munkásmozgalmat is, úgyhogy a tőke nettó nyertesnek érezte magát.

Oroszországban ismét Putyin lett az elnök. Oroszország kezdte visszaszerezni elvesztett pozícióit. A Krim visszaszerzéséért a nyugat ugyan kiátkozta Putyint, de valójában jól jött nekik. Milliárdokat lehetett a fegyverkezésbe pumpálni, és amerikai csapatokat telepíteni lengyel, román területre, ahol még sohasem voltak amerikaiak.

Magyarországon világossá vált, hogy a szocialisták és a liberálisok békés eszközökkel nem tudják a tőke hatalmát fenntartani. A hazai és nemzetközi tőke a Fidesz mellé állt, amely erőteljes államkapitalista módszerekkel nem csak stabilizálta a kapitalizmust, de programot hirdetett a tőkés alapú nemzeti kibontakozásra.

A kapitalizmus hajója nem sülyedt el, de az alkalmazott terápia kevés volt, sőt ahogyan az orvosok mondják, kontraproduktív volt, magyarán visszaütött.

Ukrajna de facto megszállásától új piacokat remélt a nyugat. A válságban Európa legszegényebb országává tették, amely eljutott a társadalmi robbanás küszöbére. Moldáviában ugyan kinyomták a kommunistákat a kormányból, sőt a parlamentből is, de az ország a padlón van.

A Balkánon bevették a NATO-ba Horvátországot, Montenegrót, Albániát és most Észak-Macedónia van napirenden, de a balkáni országok nem lettek gazdagabbak. Szerbiát hitegetik az

EU-tagsággal, közben végleg elveszik tőlük Koszovót. A

Balkánon bármikor kitörhet a háború.

A migrációs „gyógyszer” mellékhatásai viharos gyorsasággal pusztítanak. A nyugat-európai társadalmak szellemi válságba kerültek. Az iszlámmal nem tudnak versenyezni. Félreseprük a nemzet, a hit, a család hagyományos fogalmait.

Európa nem tudott felzárkózni Kína növekedéséhez, sőt Kína leelőzte egy olyan területen, amelyre senki sem gondolt. Az 5G technológiában most Kína vezet, a jövő pedig az 5G-jé, és ezáltal talán Kínáé.

Az EU elhibázta keleti politikáját. Megegyezés helyett legyőzni akarja Oroszországot. Nem értik, hogy átlépték Oroszország „vörös vonalait”. Oroszország saját biztonsága miatt nem engedheti meg, hogy Ukrajna, Belarusz, Grúzia vagy Moldávia NATO-megszállás alá kerüljön.

A tőke úgy vélte, hogy végleg legyőzte, sőt felszámolta ellenfelét, a munkát és a munkást. Csakhogy a tőke nem létezhet a dolgozók tömegei nélkül, hiszen a profitja pontosan a dolgozók kizsákmányolásából származik.

A munkásság, a dolgozók kezdenek kijózanodni az európai illúziókból, meg-

szabadulni a szocializmus iránt gerjesztett félelmektől. Kezdik felismerni, hogy a kapitalizmus fejlődése egyben a dolgozó osztályok fejlődését is magával hozza.

Magyarországon a korábbi Tesco-sztrájk, vagy éppenséggel az Audi és a Hankook dolgozóinak ideji sikeres sztrájkja új távlatokat nyit a dolgozók tőkeellenes harcában.

Görögország újra forrong. És nincs garancia arra, hogy egy új válság esetén a nyugatnak lenne politikai ereje és pénze kihúzni Görögországot a csődből.

Törökországban már-már az örökkévalóság részének tűnik Erdoğan kormányzása, de mint tudjuk, semmi sem örök. A mostani önkormányzati választások is jelezték, hogy a török tőkésosztály is válságot él át. És megjelent az első fecske: a történelemben először egy török városnak kommunista polgármestere van.

Az EU-ban továbbra is a liberalizmus az erősebb, az EU rohan az európai egyesült államok téveszméje felé. Kérdés, hogy a májusi EP-választások megváltoztatják-e az európai tőkésörökön belüli erőviszonyokat, megállítják-e a kibontakozó új válságot.

Egy újabb válság aláásná a tőkésrendszerek stabilitását. Nem tudni, hogy egy újabb vihar következményeit képes lenne-e a mai tőkésrendszer kezelni. Könnyen lehet, hogy nem.

Megoldás pedig van! Ráadásul itt van előttünk. Ha a tőkés rendszerben van a hiba, ha az szülő Európa skizofréniáját, akkor új gyógyszert kell találni. Újat, amelynek hatóanyaga nem a profit, hanem az emberek érdeke. A skizofrénia gyógyszere a szocializmus.

A tőkés Európa skizofréniában szenved. Téveszméssel nyugtatja önmagát, közben rohan az új válságba.

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter és John Sullivan amerikai külügyminiszter-helyettes aláírta a magyar-amerikai védelmi együttműködési megállapodást a NATO 70. évfordulójára alkalmából rendezett külügyminiszteri értekezlethez kapcsolódóan Washingtonban 2019. április 4-én. (www.mti.hu)
Pontosan nem tudjuk, hogy mit is írtak alá Washingtonban. Nem kötötték a magyar nép orrára. Nem is kell, hogy tudja a nép, mert még összezavarná az a sok tudás. Azt viszont tudjuk, hogy az amerikaiak nagyon akarták, nagyon erőltették és most nagyon örülnek. Nem tudni, mit akartak nagyon az amerikaiak és mit is adott a magyar kormány. Valamit biztosan adott, mert ha nem adott volna, akkor most az amerikaiak nem örülnének.

Ki fogja kivezetni Európát a válságból?

A Görög Kommunista Párt mindig is küzdött az Európai Unió ellen, amely édes ott-hon az európai monopóliumok számára, de börtön az európai népek számára. Egyre több fiatal ismeri fel ezt az igazságot – mondotta Dimitris Koutsoumpas, a Görög KP főtitkára az Athéni Egyetem Filozófiai Iskolájában. (<https://inter.kke.gr/>)

Lehet, hogy Görögországban nincs elég demokrácia, de a Görög KP főtitkára mégis beszédet, sőt politikai beszédet mondhat egy athéni egyetemen. Magyarországon erre már nagyon régen nincs mód. De nem is ez az érdekes. A görög fiatalok valóban kíváncsiak arra, amit a kommunisták mondanak. A polgári pártok ugyanis nem tudják a kiutat. A 2008-as válság sok-sok görög dolgozó életet keserítette meg. Akkor az EU tőkésai a Sziriza párt mellé álltak, amely képes volt becsapni az embereket. Azt ígérték, amit a Görög KP is mondott, de a hatalomban rosszabbak voltak, mint akármelyik jobboldali párt. Mi lesz, ha jön egy új válság? Ki fogja kivezetni Görögországot a válságból? Ki fogja kivezetni Európát a válságból?

A török történelem első kommunista polgármestere

Hivatalba lépett Fatih Mehmet Maçoğlu, aki a törökországi önkormányzati választásokon a török történelem első kommunista polgármestere lett. (<http://haber.sol.org.tr/>)
Legutóbbi számunkban azt írtuk, hogy a Török KP 75 423 szavazatot kapott. Ez azonban csak a polgármester-választások adata. Időközben megtudtuk, hogy az egyéb választási szinteket is figyelembe véve a Török KP több mint 130 ezer szavazatot kapott. Kemal Okuyan, a Török KP főtitkára egyébként tavaly szeptemberben ellátogatott Borsodbótára is, ahol megismerkedhetett Gulyás János polgármesterrel. Ugyanis Magyarországon is van kommunista polgármester.

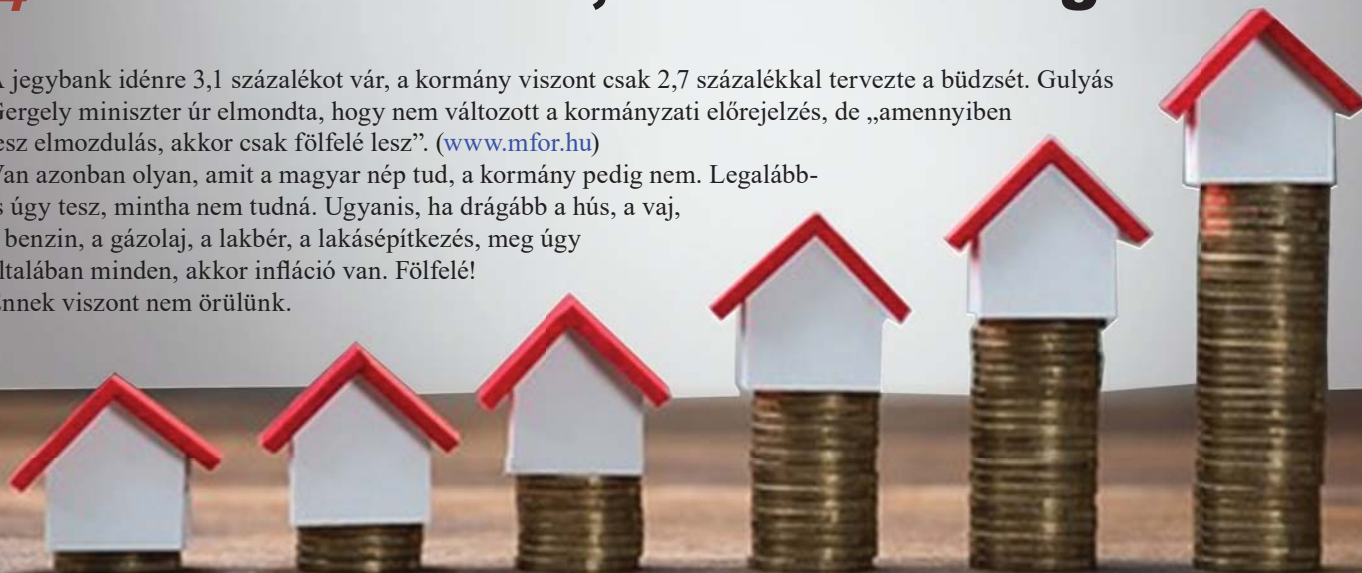

Mi az, ha minden drágább lesz?

A jegybank idénre 3,1 százalékot vár, a kormány viszont csak 2,7 százalékkal tervezte a büdzsét. Gulyás Gergely miniszter úr elmondta, hogy nem változott a kormányzati előrejelzés, de „amennyiben lesz elmozdulás, akkor csak fölfelé lesz”. (www.mfor.hu)

Van azonban olyan, amit a magyar nép tud, a kormány pedig nem. Legalábbis úgy tesz, mintha nem tudná. Ugyanis, ha drágább a hús, a vaj, a benzin, a gázolaj, a lakbér, a lakásépítkezés, meg úgy általában minden, akkor infláció van. Fölfelé!

Ennek viszont nem örülünk.

Az OECD frissen kiadott jelentése szerint Magyarországon a leggazdagabb 10 százaléknyi háztartása birtokolja az összes vagyont 48 százalékát. (<https://www.penzcentrum.hu>) Mit csodálkozol? Erről szól a kapitalizmus. A szocializmusban nem voltak ilyen különbségek. A szocializmus nem engedte, hogy milliomosok legyenek, de azt se engedte, hogy az emberek a béka feneké alá süllyedjenek és az utcára kényszerüljenek. Mi a megoldás? Csak egy van: elég a kapitalizmusból! Olyan világot akarunk, ahol nem a pénz az úr, hanem az ember.

Mit csodálkozol? Erről szól a kapitalizmus.

Soha többet!

Hetvenöt évvel ezelőtt, 1944. április 5-én lépett hatályba a Sztójay Döme által vezetett magyar kormány azon minisztertanácsi rendelete, amelynek értelmében minden hat évesnél idősebb zsidónak sárga csillagot kellett viselnie az otthonán kívül. A szégyenletes intézkedéssel Magyarország a legsötétebb középkorba lépett vissza, hiszen ez a megkülönböztető jelzés a középkorra volt jellemző. (www.mazsihisz.hu)

A rendeletet – a többi zsidótörvénnyel együtt – az Ideiglenes Nemzeti Kormány helyezte hatályon kívül 1945. február 6-án. Vannak dolgok, amelyekre nincs és nem lehet bocsánat.

Minden népnek tanulnia kell történelméből, és nem szabad engednie, hogy a bűnöket újra elkövessék.

A múlt kedden látogatást tett a Munkáspárt központi székházában José Reinaldo Camejo Diaz, a Venezuelai Bolívari Köztársaság kinevezett magyarországi nagykövete. Véleménycserére került sor a venezuelai helyzetről. A Munkáspárt elnöke kifejtette: a Munkáspárt szolidáris a venezuelai nép harcával. Elítéljük az USA, az EU beavatkozását Venezuela belügyeibe. A Munkáspárt követeli, hogy minden állam tartsa tiszteletben a venezuelai nép akaratát, törvényesen megválasztott vezetőinek döntéseit. A Munkáspárt a jövőben is mindent megtesz az országaink közötti kapcsolatok fejlesztéséért.

Munkáspárti üdvözlés a Szlovák KP IX. kongresszusának

A múlt szombaton tartotta IX. kongresszusát a Szlovák Kommunista Párt. A párt elnöke ismét Jozef Hrdlička lett.

A Munkáspárt levélben köszöntötte a kongresszust. A Magyar Munkáspárt mindig nagy tisztelettel viszonyult a Szlovák Kommunista Párthoz – olvasható a levélben. Szlovák elvtársaink és barátaink nagy tapasztalatokkal rendelkeznek a kapitalizmus elleni küzdelemben. Ismerik a parlamenten belüli és a parlamenten kívüli politikai harc nehézségeit. Jelen vannak a helyi politikában, az önkormányzatokban. A Szlovák Kommunista Párt a szlovákiai munkások és dolgozók érdekeinek kifejezője, a szlovák belpolitika fontos tényezője.

A Magyar Munkáspárt és a Szlovák Kommunista Párt helyzetében és küzdelmében sok hasonló vonás van. Érdekeltek vagyunk egymás sikerében. Érdekeltek vagyunk abban, hogy a térség népeinek a szocializmus új alternatíváját mutassuk fel.

A Magyar Munkáspárt kész a pártjaink közötti kapcsolatok fejlesztésére, beleértve a széleskörű tapasztalatcserét pártjaink központi és helyi szervezetei között. Készek vagyunk egyeztetni véleményünket a nemzetközi munkásmozgalom időszerű kérdéseiben. Készek vagyunk közös akciókra népeink boldogulása, a béke érdekében – fejeződik be a munkáspárti levél.

A múlt szombat reggel nagy sürgés-forgás volt a Munkáspárt országos központjában. Karacs Lajosné, a párt alelnöke és Hajdu József KB-titkár már korán reggel a Nemzeti Választási Irodában voltak, hogy átvegyék a Munkáspárt ajánlóíveit. Dél előtt a budapesti és vidéki munkáspárti elnökségek a központban megkapták a szükséges ajánlóíveket. Indulhatott a munka.

Mi más Európát akarunk

Délután 14 órakor Thürmer Gyula, a párt elnöke nyitotta meg a munkáspárti kampányt Csepelen. A Munkáspárt szerint Európa válságban van és nem a bankok érdekeit szolgáló milliárdosoknak, hanem a munkásoknak, a dolgozóknak kell eldönteniük a kontinens jövőjét – mondta. A mostani választásnak rendkívüli jelentősége van, mert az unió válságban van, amelyet jól példáz, hogy az Egyesült Királyság kilép az unióból, a migránsválságot nem tudják megoldani és a háború szélén állnak Oroszországgal.

A Munkáspárt a választáson megmutatja, hogy van más lehetőség, van más alternatíva. A Munkáspárt másik Európát akar, amelyben a nemzetek szuverén jogát tiszteletben tartják, a nemzetek megőrizhetik szuverenitásukat. Mi magyarul akarunk beszélni, gondolkodni és cselekedni – fogalmazott Thürmer Gyula, hozzátéve: a leghatározottabban elutasítják az Európai Egyesült Államok tervét, mert az csak az európai milliárdosok és a nagytőke, nem pedig az emberek érdekeit szolgálja. Olyan Európát szeretne a Munkáspárt, amely nem csak a gazdagoknak jó, hanem a tömegek, a szegények, a dolgozók is jól érzik benne magukat. Európának és a magyarságnak pedig a tapasztalataik szerint akkor jó, ha békében élnek Oroszországgal, ezért fel kell oldani a szankciókat és le kell zárni a konfliktusokat.

Kint vagyunk az utcán

A Munkáspárt szervezetei országszerte megkezdték az ajánlások gyűjtését. A legtöbb helyen az utcákon és tereken gyűjtik. Másutt a házról házra való járás a jobb. Mindenütt a leghatékonyabb módszert kell választani. Szervezeteink és tagjaink értik a célt: 20 ezer érvényes ajánlást kell összegyűjteni. Ehhez pontos, fegyelmezett és minőségi munkát kell végezni. A Munkáspárt tekintélye a tét!

A szabadságra, a szocializmusra emlékeztünk

BUDAPEST

Budapesten és az ország számos településén emlékeztünk a felszabadulásra. Jogosan! 1944-ben Magyarország elvesztette a függetlenségét. A német hadsereg megszállta Magyarországot. Az ország vezetését egy fasiszta csoportra bízták. 1945 tavaszán a magyar nép felszabadult a németek alól és megszabadult a fasiszta uralomtól. De emlékeztünk a háború utáni újjáépítésre is. A háború romjából az országot a magyar munkások, a magyar dolgozók építették újjá. Az újjáépítés a magyar munkásmozgalom egyik legnagyobb teljesítménye. Emlékeztünk a szocializmus évtizedeire is. Arra a társadalmi rendszerre, amely többet adott a magyar dolgozóknak, mint

bármely más rendszer a magyar történelemben. Budapesten a budapesti pártszervezet szervezett megemlékezést a Szabadság téren. Az ünnepségen Benyovszky Gábor, a KB tagja idézte fel a felszabadulást és vont párhuzamot az akkori és mai problémák között. Vidékről is sok helyről kaptunk tudósítást. Szervezeteink szinte mindenütt felkeresték a szovjet katonai sírokat és felszabadítási emlékműveket.

BÁCSALMÁS

OROSHÁZA

PAKS

MISKOLC

DICSŐSÉG A SZÓVJET
HŐSÖKNEK
KIK HAZÁNK
FELSZABADÍTÁSÁÉRT
ESTÉK EL

Az Európai Kommunista Kezdeményezés nyilatkozata a NATO 70. évfordulóján

70 évvel ezelőtt, 1949-ben hozták létre az Észak-atlanti Szövetséget, a NATO-t. A cél az volt, hogy megfékezzék a szocializmus és a Szovjetunió ideológiai és politikai befolyását, katonai erejét, amely jelentősen megnőtt a II. világháború után. A NATO a kommunistaellenes erők egyik fő központja, az imperialisták szövetsége lett, amely a dolgozó osztályok befolyása növekedésének megállítását tűzte ki célul.

A szocializmust építő országok – válaszul a NATO katonai fenyegetésére, az ellenük irányuló katonai támadásokra, beleértve a nukleáris fenyegetést is – 1955-ben Varsóban aláírták a szocialista országok Barátsági, Együttműködési és Kölcsönös Segélynyújtási Szerződését.

A NATO volt felelős azért, hogy a NATO-tagállamokban bűnözőként kezelték a kommunistákat. A NATO szervezte a felszabadító mozgalmak elleni akciókat is. A NATO az imperializmus terjeszkedési politikájának eszköze volt. Politikai teret teremtett az ellenforradalmi erőknek, és ezzel elősegítette a tőkés rendszer politikai restaurációjára irányuló kísérleteket.

A NATO létrehozásának másik pusztító következménye a fegyverkezési verseny volt. A fegyverkezési verseny új, hatalmas piacot teremtett a monopóliumok számára. Ugyanakkor a kapitalizmus ezáltal súlyos csapást mért a szocializmusra, mivel a szocialista országok jelentős forrásokat voltak kénytelenek elvonni a munkásosztály, a dolgozó emberek életszínvonalának növelésétől.

Az imperializmus fokozza agresszív fellépését Ukrajnában, a Balkánon, a Közel-Keleten, Ázsiában, Latin-Amerikában és a világ más országaiban. Az USA a NATO-tagságot használja fel arra, hogy szövetségesévé tegyen olyan országokat, mint Brazília és Kolumbia, ahol NATO-barát erők vannak hatalmon és ezáltal visszaállítsa az imperialista országok uralmát Latin-Amerikában.

A NATO ösztönzi a nacionalizmust, így növelve a balkáni népek kizsákmányolását. A Közel-Keleten kísérleteket tesznek arra, hogy új tömböt hozzanak létre az arabországból Irán ellen, és a tőke érdekében megosszák az arab országokat.

A NATO legutóbbi csúcserkezte döntött a „védelmi kiadások” növeléséről. Ez világos felhívás minden tagállam felé, hogy emeljék a katonai kiadásait, és ezáltal többet vegyenek el a népek alapvető szükségleteink kielégítéséből. A NATO a nukleáris fegyverkezési verseny fokozásával veszélybe sodorja az emberiség jövőjét.

Az imperialista tőkés országok válsága mélyül. Ez fejeződik ki abban is, hogy fellazulnak az imperialista szövetségek, a néptömegek egyre negatívabban ítélik meg a kapitalizmust. Az EU-tagállamok szerződést írtak alá a Hosszú Távú Strukturális Együttműködésről (PESCO), azaz saját európai hadsereg felállításáról. Ez is a válság jele.

A NATO-val szemben sem Európában, sem másutt nem lehet alternatíva egy másik kapitalista katonai szövetség, egy másik tőkés „pólus” vagy „megváltó erő” létrehozása. A tőkés rendszer agresszivitásával szemben csak egy erő veheti fel a harcot, csak egy erő képes a békét megteremteni, ez pedig a szocializmus, a dolgozó osztályok testvéri szövetsége.

A NATO háborús szervezet, amely immáron hetven éve létezik. Ez a hét évtized telis-tele van hazugságokkal, zsarolással, gyilkosságokkal és tömeggyilkossággal. A hetvenedik évfordulón csak egy dolgot mondhatunk: a NATO-t fel kell oszlatni!

Az emberiségnek meg kell szabadulnia a béke és biztonság fő ellenségétől, az imperializmustól, és fel kell számolnia szervezeteit, a NATO-t, a PESCO-t, az Európai Uniót.

A kommunisták sohasem mondhatnak le a NATO elleni harcra, amely az ellenforradalom szervezete. Mi, az Európai Kommunista Kezdeményezés pártjai folytatjuk harcunkat a NATO-támaszpontok ellen, küzdünk azért, hogy elzavarjuk országainkból a NATO-t és intézményeit. Mindent megteszünk a bűnös szervezet felszámolásáért mielőtt még több szenvedést hozna az emberiségre. Folytatjuk harcunkat a szocializmusért, a kommunizmusért.

Le az imperializmussal! Éljen a szocializmus!

Az Európai Kommunista Kezdeményezés Titkársága

Méltósággal és önbizzalommal

Április 15-e ünnep a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban. Kim Irszen, a koreai és a nemzetközi munkásmozgalom kiemelkedő személyisége született ezen a napon 1912-ben.

A nap nemzeti ünnep, a Nap Ünnepe, és számos politikai és kulturális rendezvény kapcsolódik hozzá. Most rendezik meg például hatodik alkalommal a Tavaszi Népi Művészeti Fesztivált, ami a kulturális élet igen rangos seregszemléje. A közel múltban tartották a Koreai Néphadsereg századparancsnokainak és politikai tisztjeinek ötödik országos tanácskozását, amely figyelembe véve a koreai fegyveres erők nagyságát és a társadalomban betöltött szerepét, szintén igen fontos esemény volt. A tanácskozáson felszólalt Kim Dzsongun is, a KNDK első számú párt-és állami vezetője.

Miért tisztelik Kim Irszent?

Kim Irszen tisztelete nem valamilyen kierőszakolt politikai aktus. A keleti népek általában nagyobb tisztelettel veszik körbe történelmi személyiségeiket, mint ahogyan ez felénk történik. De másról is szó van. Kim Irszen élete teljesen összekötődött a koreai nép szenvedéseivel és harcaival. Kim családja és maga is aktív részvevője volt a japán gyarmatosítók elleni harcnak. A japán gyarmatosítók teljesen kirabolták Koreát, állatként kezelték a koreai embereket. A gyarmatosítók ellen, a függetlenségéért vívott harc emléke ma is nagyon élő. Kim Irszen ebben a küzdelemben alapozta meg a nép iránta tanúsított szeretetét és megbecsülését.

Kim Irszen vezette a koreai nép harcát az amerikai agresszorok ellen 1950-53 között. És volt a koreai szocialista építés elindítója és szellemi megalapozója is. 1953 után a KNDK vezetése számára világossá vált, hogy a szocialista Korea építésében elsősorban saját anyagi és szellemi forrásaira kell támaszkodnia, és a koreai nemzeti sajátosságoknak megfelelően kell építenie a szocializmust. Ez volt a Juche, az önerőre való támaszkodás elve. A KNDK újjáépítette a japánok, majd az amerikaiak által lerombolt országot, munkát és kenyeret adott lakosainak. A folyamatos amerikai agresszív lépések elleni védekezés érdekében magas színvonalra emelték az ország honvédelmét, megteremtették a rakétaipart.

Függetlenség és szocializmus

Kim Irszen 1994-ig vezette az országot. Nem volt váratlan, hogy örökébe fia, Kim Dzsongil lép. A fiatalabb Kimet tudatosan felkészítették erre a feladatra, és fokozatosan egyre több feladatot vett át apjától. A megválasztásához azonban kellett a párt, állami és katonai vezetés teljes támogatása, ami egyben társadalmi elfogadottságot is jelentett. Kim Dzsongil méltónak bizonyult a feladatra. Az ő feladata volt vezetni a KNDK-t egy olyan helyzetben, amikor az egykori szövetségesek megszűntek, a szocializmust megdöntötték a Szovjetunióban és az európai szocialista országokban. 1994-ben Kína is még az elején tartott a reform és nyitás politikájának, és még messze nem volt biztos, hogy ez a politika sikerrel jár.

Kim Dzsongilnek sikerült egyensúlyozni a nagyhatalmak között. Megértette, hogy sem Oroszország, sem Kína nem érdekelt abban, hogy a KNDK megbukjon és amerikai gyarmat legyen. Szoros kapcsolatot ápolt mindkét országgal. Azt is tudta, hogy a nyugattal szemben csak egyetlen aduja lehet, a katonai erő. Kim Dzsongil vezetése alatt megindult a koreai rakéta-program. Világossá vált, hogy a KNDK képes önmagát megvédeni háború esetén és képes olyan csapásokat mérni az ellenfelére, amelyek, ha nem is okoznak pótolhatatlan veszteséget az USA-nak, de érzékenyen érinthetik Dél-Koreát és Japánt.

Kim Dzsongil államférfiúi nagysága megmutatkozott a belpolitika kezelésében. A koreai néppel megértette, hogy vagy lemondanak egy sor dologról, és akkor megmarad Korea függetlensége és nem jönnek vissza sem a japánok, és az amerikaiak, vagy feladják az önállóságukat, és akkor talán lesz banán az üzletekben, de a KNDK ismét elnyomott ország lesz. A KNDK népe vállalta a lemondást a szocializmus és a függetlenség jegyében. Aki azt mondja, hogy ez propagandaszöveg, az téved. Napóleon óta tudjuk, hogy szuronyokkal mindent meg lehet csinálni, kivéve egyet: nem lehet rajtuk ülni.

A KNDK társadalmát nem szuronyok tartják össze, hanem a koreai emberek ragaszkodása a függetlenséghez és a szocializmushoz, ami elhozta nekik a függetlenséget.

Csodát teremtettek

Kim Dzsongil 2011-ig irányította a KNDK-t. A munka, az óriási stressz felőrölte egészségét. Helyébe fia, Kim Dzsongun lépett. A legifjabb Kim felkészítése ugyancsak korábban elkezdődött, de nem volt annyi ideje erre, mint egykor apjának. Ráadásul az USA eleve úgy gondolta, hogy az átmenet végre megfelelő lehetőséget teremt a koreai szocializmus megdöntésére és egyben Kína meggyengítésére.

2011-ben a tőkés világ éppen a 2008-as súlyos válság következményeit igyekezett megemészteni. A tőkés világnak külpolitikai sikerre volt szüksége. 2003-2011 között folyt az Irak elleni háború közel 200 ezer amerikai, brit és más NATO-országokhoz tartozó katonák részvételével. Köztük voltak magyar katonák is. A KNDK megdöntése illeszkedett volna a rendszer-váltások sorozatába, új piacokat teremtett volna, segítette volna a kapitalista válság megoldását.

Kim Dzsongun vezetésével azonban a KNDK népe és vezetése azonban csodát tett. Ezt ma már a nyugat is kénytelen elismerni. Az eleinte az ősellenségnek kikiáltott Kim Dzsongun a nyugati média számára is elfogadható, sőt érdekes személyiséggé vált.

Mi volt a KNDK politikájának lényege? Kitartani az atomhatalmi státusz mellett, megértve, hogy ez az egyetlen, amit az USA komolyan vesz. Kitartani annak ellenére, hogy az atomprogram sokba kerül, és újabb lemondásokat követel a koreai néptől. Kitartani annak ellenére, hogy Kína ellenezte a koreai atomhatalmi ambíciókat.

A KNDK tárgyalóasztalhoz kényszerítette az USA-t. Kína is felismerte, rugalmasabb politikára van szükség. Bár Kína továbbra is a koreai térség atomfegyvermentesítése mellett száll síkra. Kim Dzsongun gyakori vendég lett Pekingben.

A külpolitikai sikerek segítették a belpolitikai stabilitás megőrzését is. Megnőtt a KNDK nemzetközi presztízse, és ezt az emberek jól fogadták. Tavaly a KNDK megünnepelte a KNDK alapításának 70. évfordulóját, és tette ezt nagy méltósággal és önbizalommal.

Kim Dzsongun így fogalmazott az idei újraválasztásában: „A 2018-as év történelmi volt, figyelemre méltó változások történtek a belső és a külföldi helyzetben, szocialista építkezésünk újabb szintre lépett, köszönhetően Pártunk önállóságpárti irányvonalának és stratégiai döntésének...Követve a fáradalmas küzdelmek útját, amin a szocializmus biztos győzelmébe vetett hit vezet, népünk saját erőfeszítéseivel garantálta, hogy megvédi szuverenitásukat, eléri a békét és a prosperitást, és még nagyobb, forradalmi előrelépést tesz,

hogy magasabb célokat érjünk el egy virágzó ország építésében.”

Szolidaritás és realista politika

A Munkáspárt mindig is szolidáris volt a koreai nép küzdelmével a függetlenségért és a szocializmusért. A párt elnöke az elmúlt években többször hangsúlyozta, hogy nyitottnak kell lennünk más népek tapasztalatai iránt, amelyeket a szocialista építésben szereztek. Tanulni kell abból, ami jó.

E gondolatok jegyében járt Thürmer Gyula és a Munkáspárt küldöttsége tavaly szeptemberben a KNDK-ban. Örömmel láthatták, hogy az új hadtörténelmi múzeumban külön terem emlékezik meg arról a segítségről, amelyet a magyar nép adott a koreai háború idején. Kim Dzsongil számos kitüntetését bemutató kiállításon pedig előkelő helyet foglal el a Munkáspárt Aranyjelvénye, amelyet pártunk adományozott neki.

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke levélben köszöntötte Kim Dzsongunt, a Koreai Munkáspárt és a KNDK vezetőjét a Nap Ünnepe alkalmából. Hangsúlyozta, hogy nagy tisztelettel viszonyulunk a koreai nép küzdelméhez, becsüljük és hasznosítjuk tapasztalataikat. Együttműködünk a nemzetközi munkásmozgalom fórumain. Realista politikára, „koreai nyitásra” biztatjuk Magyarországot mai kormányát és mindent megteszünk azért, hogy a magyar közvélemény az igazat, és csak is az igazat tudja a KNDK mai életéről.

BESZÉLŐ KÖVEK

Budapest tele van történelmi helyekkel, köztük számos olyan középülettel, amelyek a magyar munkásmozgalom történetéhez kötődnek. Az épületek funkciója többnyire már megváltozott. Esetenként az utcák és terek neve is megváltozott. Lassan elmennek azok, akik még felidézhetik a történelmet. Induljunk közös sétára! Mi marad a munkásmozgalmi Budapestből?

Budavári Palota „A” épület: itt volt Magyar Munkásmozgalmi Múzeum

A Budai Vár az elmúlt években nagyon átalakult, mondhatni: „Méltó régi nagy híréhez.” Nincs is ezzel baj, sőt jó is, de kár, hogy a távolabbi múlt helyreállítása a közel múlt pusztításával járt. A Budavári Palota „A” épülete jelenleg a Nemzeti Galériához tartozik. Szépen rendbe hozták ezt is, csak éppen a Munkásmozgalmi Múzeumot számolták fel.

A Magyarországi Szociáldemokrata Párt már 1910-es években felvetette a munkásosztály történelmi emlékeinek gyűjtésével foglalkozó múzeum gondolatát, de ez nem valósult meg. A Tanácsköztársaság idején született döntés a Proletár Múzeum létrehozásáról. 1919. április 9-én rendelet jelent meg a forradalom emlékeinek összegyűjtéséről. A Proletár Múzeum megszervezése a múzeumpolitikában nagy fordulat volt. Az összegyűjtött értékek jelentős részét — kivéve a plakát- és fotóanyagot — azonban 1920-45 között a tőkés hatalom elpusztította.

1948-ban létrejött a Magyar Munkásmozgalmi Intézet. 1949-ben megalakult az intézet múzeumi csoportja. 1956 decemberében az MSZMP vezetése döntött arról, hogy önálló múzeumot kell létrehozni. Ekkor jött létre a Legújabbkori Történelmi Múzeum. 1966-tól az intézmény Magyar Munkásmozgalmi Múzeum néven folytatta munkáját. A múzeumnak azonban nem volt állandó épülete. A kiállításokat más múzeumokban és kiállító termekben rendezték. 1974-ben költözött a Budavári Palota „A” épületébe.

A munkásmozgalom történetének bemutatása nem volt egyszerű feladat. Nem csak arról van szó, hogy a politika aktuális feladatai mindig befolyásolták azt, hogy mit és hogyan kell bemutatni. Akkoriban még sokan éltek a munkásmozgalom veteránjai közül, és a múzeumi bemutatás sokszor újra szülte az egyszer már lezajlott vitákat, konfliktusokat. Nem véletlen, hogy a múzeum először csak az 1919-ig tartó időszakot mutatta be, és később kezdte az azt követő korok bemutatását.

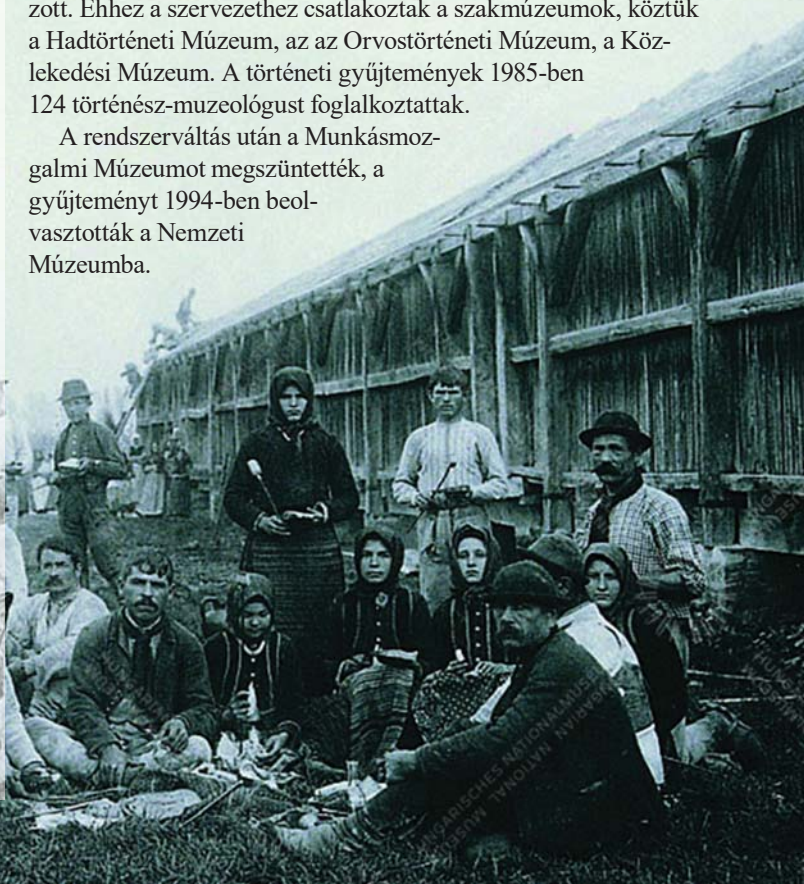

Meg kell mondani, hogy a múzeum a muzeológia magas technikai és művészeti színvonalán állt. Számos újítás, az életmód-történet bemutatása, a filmek, hanganyagok és kiállítási tárgyak együttes kezelése itt valósult meg először. A múzeum óriási dokumentumanyag gyűjtőhelye is volt.

„A Magyar Munkásmozgalmi Múzeumban 34 történész-muzeológus foglalkozik a történelmi anyagok gyűjtésével, nyilvántartásba vételével, muzeológiai és tudományos feltárással, valamint közművelődési hasznosításával. Gyűjteményeinkben mintegy 800 000 történelmi emléket őrzünk. Múzeumunkat évenként mintegy 160 ezren keresik fel, állandó kiállításunkat eddig 1,8 millió látogató tekintette meg. Ez a nagy szám is mutatja, mekkora a napjaink történelme iránti érdeklődés az emberek körében.” - nyilatkozta 1986-ban dr. Szikossy Ferenc (1937-2011) a magyar muzeológia kiemelkedő személyisége, a Munkásmozgalmi Múzeum akkori igazgatója.

A Munkásmozgalmi Múzeum fejlődése része volt annak a folyamatnak, amit az 1970-es években a történelmi muzeológia országos hálózatának kialakulása jelzett. Ennek élén három országos múzeum: a Magyar Munkásmozgalmi Múzeum, a Magyar Nemzeti Múzeum és a Budapesti Történelmi Múzeum állt. Az 1970-es évek közepére minden megyei múzeumi szervezetben kialakult az az osztály, amely a 19. és 20. század történelmi kutatásával foglalkozott. Ehhez a szervezethez csatlakoztak a szakmúzeumok, köztük a Hadtörténelmi Múzeum, az az Orvostörténelmi Múzeum, a Közlekedési Múzeum. A történelmi gyűjtemények 1985-ben 124 történész-muzeológust foglalkoztattak.

A rendszerváltás után a Munkásmozgalmi Múzeumot megszüntették, a gyűjteményt 1994-ben beolvastották a Nemzeti Múzeumba.

Pár nap maradt, húzzunk bele!

